

Z NAŠICH ŠKOL

Novohradská konference... v Japonsku

Ve dnech 7.-12. prosince se v japonském Shinshiru konala mládežnická konference v rámci celosvětového projektu Newcastle of the World. Díky tomu, že mám jako průvodkyně na Státním hradě Nové Hradě vztah k městu Nové Hradě, a také díky tomu, že jsem nedávno dosáhla certifikátu znalosti angličtiny CAE na úrovni C2, jsem dostala možnost se této konferenci zúčastnit za Gymnázium Trhové Sviny.

Idea vytvořit organizaci, která by sdružovala všechna města nesoucí jméno Nové Hradě, vznikla v anglickém Newcastle Upon Tyne, a to už v roce 1996. O dva roky později, tedy v roce 1998, se právě v japonském Shinshiru konala historicky první „novohradská“ konference. Od roku 1998 se konference konají pravidelně každé dva roky. Tato „novohradská“ rodina se s postupem času značně rozrostla, mezi jinými se do tohoto projektu v roce 2012 zapojily i nám velmi blízké Nové Hradě – v roce 2014 dokonce hostily další konferenci. Cílem tohoto svazku více než sta měst po celém světě je obecně sblížení těchto sice stejnojmenných, ale přitom tak odlišných měst, navazování přátelských vztahů a vzájemná inspirace v oblastech vzdělávání, kulturního využití a turismu.

Kromě těchto konferencí, kterých se účastní většinou komunální politici a zástupci městských úřadů, se ovšem pořádají i mládežnické konference. Na té letošní jsme Českou republiku reprezentovali ve složení Michal Jarolímek mladší, Jakub Etrich a já. Tyto konference jsou celkově méně formální a účastní se jich mladí lidé přibližně ve věku 15-28 let. Řeší se témata, která se dotýkají každodenního života mladých lidí, a představují se různé nápady, jak zapojit mladé lidi do fungování měst. Konference probíhala kompletně v angličtině, pouze v přítomnosti japonské

veřejnosti překládala tlumočnice do japonštiny.

Naše oficiální konference trvala dva dny. Na začátku prvního dne jsme byli srdečně přivítáni starostou města Shinshiro a mezinárodní koordinátorkou celého projektu Newcastle of the World. Náplň prvního dne spočíval v představování jednotlivých měst téhož jména, což bylo velice zajímavé, jelikož se sešlo hned jedenáct delegací z jedenácti různých zemí – Kanady, České republiky, Slovenska, Gruzie, Dánska, Německa, Švýcarska, Velké Británie, Japonska, Lotyšska a Malajsie. Toto

představování probíhalo ve formě přibližně dvacetiminutových prezentací pro každou delegaci. Bylo také zvláštní sledovat proměňující se jméno Nové Hradě v různých jazycích, například v Lotyšsku se jedná o Jaunpils, v Gruzii o Achalciche, v Dánsku o Nyborg atd.

Na konci prvního dne jsme byli rozděleni do šesti skupin bez ohledu na národnost (například já byla ve skupině s Gruzinci, Švýcary, Kanaďankou a Japonci). Všichni jsme dostali stejné zadání úkolu, na kterém jsme pracovali následující den. Naším společným úkolem bylo vypracovat prezentaci o projektu, který by zabránil odlivu mladých lidí z měst, jako jsou právě kterákoliv Nové Hradě ve světě. To je totiž velice palčivý problém například pro Shinshiro, jelikož z něj spousta mladých a perspektivních lidí odchází do blízké Toyokawy. Nedostatek mladých lidí je ovšem smutný fakt nalezený ve statistikách každé delegace na této konferenci.

Druhý den jsme se pustili do práce na svých projektech. Každá ze šesti skupin se úkolu zhostila po svém. Jedni navrhli jako řešení uspořádání velkého mezinárodního kulturního festivalu, na který by mohli být obyvatelé města pyšní; jiní přišli s nápadem zřídit sportovní volnočasovou klubovnu, kde by se

vytvořila pevná komunita mladých lidí, kteří by tím pádem nechtěli odcházet. Po obědě jsme tyto projekty prezentovali před japonskou veřejností, většinou šlo žáky z tamější střední školy. Po každé prezentaci následoval čas na prodiskutování projektu, byl i prostor na otázky z publika na zpracovatele právě odprezentovaného projektu. Nápady delegátů mnohdy vzbudily značné nadšení nejen mezi publikem, ale i u organizátorů konference. Poté byla konference oficiálně ukončena. Program ovšem zdaleka u konce nebyl.

Třetí den jsme vstali ještě dříve než obvykle, a to kvůli celodennímu výletu do města Kjóto. Historie Kjóto sahá až do roku 794, kdy bylo založeno jako nové hlavní město Japonského císařství. Tato metropole je velmi bohatá na dřevěné buddhistické chrámy, díky kterým je zapsána na seznamu Světového dědictví UNESCO. Dále ve městě najdete nespočet oranžových šintoistických bran, dívek převlečených za gejši a pouličních stánků s vynikajícím japonským jídlem. Stejně jako po celou dobu našeho pobytu v Japonsku nám velmi přálo počasí, bylo pořád slunečno a teploty nikdy nespady pod nulu, ačkoli je neustále snižoval prudký studený vítr.

Z NAŠICH ŠKOL

Čtvrtý den byl posledním dnem našeho pobytu v Shinshiru. Dopoledne jsme strávili v japonské škole. Žáci pro nás přichystali opravdu bohatý program: talentované žákyně nám zabubnovaly na tradiční japonské bubny, celá škola nám sborově zazpívala, skákalí jsme spolu přes švihadlo a následně jsme byli my, všichni delegáti, ve skupinkách po třech rozděleni do jednotlivých tříd. V naší třídě se nás děti ptaly hlavně na to, co se nám v Japonsku líbí, proč jsme vůbec přijeli nebo co máme rádi za zvířátka. Některé japonské školačky byly přímo fascinovány světlými nebo kudrnatými vlasy některých delegátů. Po příjemném a chutném obědu ve škole s žáky jsme se se školou rozloučili a odjeli na návštěvu jednoho z buddhistických chrámů v Shinshiru. Zde nám kněz se svým pomocníkem ukázali část buddhistického obřadu, následně nás starší dámy naučily skládat origami krabičky a byla možnost zhlédnutí i části čajového

obřadu. Pozdní odpoledne jsme pak strávili na rozestavěné nové shinshirské radnici, kde nám stavbyvedoucí vysvětlili důmyslnou symboliku stavby. Vzali nás i do sklepení, kde jsme měli šanci prohlédnout si zabezpečovací systém proti zemětřesení – zde byl strop tak nízký, že i Japonci se museli skrčit (zatímco většina Evropanů zvolila husí pochod). Mírná zemětřesení jsou tam naprosto běžná – okenní tabulky se zde rozechvívají každý měsíc. Večer jsme strávili na rozlučkovém večírku, kde pro nás byl přichystaný komorní koncert gejš, breakdance vystoupení nebo třeba tradiční japonská bubenická show.

Přestože zpáteční cesta byla velice komplikovaná a zdlouhavá, myslím, že mohu za celou naši výpravu prohlásit, že tato konference a nabitý doprovodný program byly opravdu nezapomenutelné v tom nejlepší slova smyslu. Stejně, jako zaznělo ve všech děkovných proslovch všech delegací, i já jsem velmi vděčná za tu příležitost, poznat nové lidi, cizí zemi, odlišnou kulturu.

Kateřina Korčáková

Školní družina v Jihočeském muzeu

Tentokrát jsme se rozhodli pojmout výlet trochu poučně, a proto jsme navštívili výstavu Letem včelím světem v Jihočeském muzeu v Českých Budějovicích. Kluci a holky z 1. tříd se 24. listopadu dozvěděli vše o včelách a včelařství. Mohli si vyzkoušet, jak funguje medomet, ochutnali med od lesních včelíček a jako dárek si odnesli vlastnoručně vyrobenou kytičku z vosku, ze které měli o to větší radost. Dětem se výstava velmi líbila a už se těší na další akci ve školní družině.

Vychovatelky ŠD Bc. Miroslava Pišingerová a Marie Petrová

Ve finále soutěže se naši studenti rozhodně neztratili

Finále 26. ročníku Dějepisné soutěže studentů gymnázií České republiky a Slovenské republiky proběhlo 23. listopadu 2017 už tradičně v Chebu. Tato soutěž, kterou vymyslel její dlouholetý organizátor Mgr. Miroslav Stulák z chebského gymnázia, se postupně přeměnila v prestižní akci, které se letos zúčastnily na tři stovky českých a slovenských gymnázií. Několik posledních let se z důvodu velkého zájmu o tuto soutěž ve všech 22 krajích ČR a SR proto uskutečňují krajská kole.

Tým našeho gymnázia ve složení **Václav Adam** (oktáva), **Josef Štangel** a **František Šulista** (oba ze septimy) se letos umístil v Jihočeském kraji na 2. místě a přímo tak postoupil do chebského finále, kam může jet vždy jen 75 nejlepších týmů z obou republik. O to víc nás může těšit, že v konkurenci těchto pětasedmdesáti finalistů družstvo Gymnázia Trhové Sviny letos v chebském finále skončilo na výborném **22. místě!**

Soutěž je to těžká a klade na znalosti studentů značné nároky. Každý rok je zaměřena na jiné historické období společných dějin obou našich národů. Letošní ročník nesl název „*Léta strachu a naděje*“ a věnoval se období let **1949 až 1967**. Obtížnost soutěže spočívá v tom, že studenti musejí znát z dané doby téměř vše – nejen politiku, ale i kulturu, sport, filmografii, literaturu, hudbu, běžný život, vědecké úspěchy, techniku atd. Navíc musí být schopni i poznat na fotografiích

Soutěž proběhla v aule Fakulty ekonomie Západočeské univerzity. Zleva: František Šulista, Václav Adam a Josef Štangel.

či ve filmech tehdejší známé lidi či známá místa. Otázky kladou z projekčního plátna „naživo“ i osobnosti dneška. Letos měli soutěžící např. přímo na podiu poznat jednoho velice známého sportovce 60. let jen podle toho, jak se jim v krátkosti představil. Naši studenti ho poznali: vítěze Závodu míru z roku 1964 Jana Smolíka. Dnes je to už starší pán, ale stále sympatický, milý a velice vitální.

Soutěž má mnoho sponzorů – od velkých firem až po menší města (včetně toho našeho). Záštita nad soutěží drží krajsí politici i senátoři a poslanci parlamentu. Studenti se zde mohou setkat s mnoha známými historiky i jinými osobnostmi.

Tento unikátní česko-slovenský projekt navíc přispívá ke sblížení obou našich národů!

Mgr. František Slípka

Setkání se sportovní hvězdou 60. let - cyklistou Janem Smolíkem.